

Jeg anbefaler meget disse to Forslag til det høje Tings Velvillie. Jeg anser det for i allerhøjeste Grad ønskeligt, ja, nødvendigt, at der allerede i denne Rigsdagssamling tilvejebringes Sikkerhed for, at denne Udstykningsvirksomhed kan foretages ikke blot i det Finansaar, der forestaar, men ogsaa i det kommende Finansaar. Jeg anser de her foreslaaede Ændringer for at være af overordentlig stor Betydning. Selv om det er paa et meget fremskredet Tidspunkt, at disse Lovforslag naar frem til Behandling i dette høje Ting, vil jeg dog udtale Haabet om, at de omhyggelige Overvejelser, der er foretaget i det andet høje Ting gennem en Udvalgsbehandling, hvorom man vil kunne finde Oplysninger i den Betænkning, der er afgivet, og den Tilslutning, der er givet Forslagenes Hovedtanker i det andet høje Ting, vil give Anledning til en velvillig Behandling her i dette høje Ting.

Med disse Bemærkninger anbefaler jeg Forslagene til velvillig og til den efter Omstændighederne hurtigst mulige Behandling.

Rasmus Nielsen: I de 25 Aar, der er hengaaet, siden den danske Rigsdag vedtog Loven om Tilvejebringelse af Jordlodder for Landarbejdere, er der oprettet i alt mellem 11 000 og 12 000 Brug. Deraf er en Del selvfølgelig baseret paa Tillægslaan, men langt den største Part er selvstændige Brug. Hensigten med denne Lov har været at fremskaffe det størst mulige Antal selvstændige Brug, saaledes at vi paa den Maade kunde modvirke den stærke Vandring fra Landet ind til Byerne, som vi havde i 90'erne. Det er ganske naturligt, at Samfundet, naar der stilles saa store Midler til Raadighed, som der her er Tale om — der er i disse Aar anbragt op mod 100 Mill. Kr. i danske Husmandsbrug —, søger at sikre sig, at der ikke herved sker en Begunstigelse af den enkelte paa hele Samfundets Bekostning, men at der kun gives den Hjælp til Selvhjælp, som man appellerer til, og saaledes har Husmandsloven af 1899 jo ogsaa virket. Alle de Tusinder af smaa Hjem Landet over, der er oprettet efter denne Lov, afgiver det stærkeste Bevis paa, at Loven har virket efter sin Hensigt. Men efter at vi har faaet Loven af 4. Oktober 1919, er det jo ganske naturligt, at man sammenligner Vilkaarene for dem, der har oprettet deres Brug efter den gamle Husmandslov, og for dem, der har oprettet Brug efter Loven af 4. Oktober 1919. Dette Ønske om at faa saa lige Vilkaar som vel muligt for de forskellige Brugere under disse Systemer af

Jordlove, at faa dem gjort saa lige, at man praktisk talt kunde sige, at der ikke var nogen Væsenforskel mellem de Arbejdsvilkaar, der skabtes efter den gamle Husmandslov, og dem, der skabtes efter Loven af 4. Oktober 1919, er fremsat Gang paa Gang baade her i Rigsdagen og ude i Landet. Man ønsker at faa tilvejebragt saadanne Forhold, at man ikke begunstiger den ene Jordlodsbruger stærkere end den anden. Disse stærke Ønsker har den højtærede Landbrugsminister nu søgt at imødekomme ved det Lovforslag om Oprettelse af Husmandsbrug, som han fremsatte i det andet høje Ting, og jeg vil gerne paa mit Partis og egne Vegne sige Tak for disse Ændringer i den bestaaende Jordlovgivning, ikke mindst fordi de tager Sigte paa at gøre det muligt for Brugerne under de forskellige Systemer af Jordlove at faa lige Vilkaar at arbejde under. Jeg haaber, det skal blive muligt ret snart at faa disse Ændringer gennemført.

I det høje Folketing har der været forskellige Særønsker fremme om at gaa endnu videre i økonomisk Henseende, end det forelagte Lovforslag tillader, men naar til syvende og sidst alle politiske Partier har stemt for Lovforslaget, betragter jeg dette som et Udtryk for, at man ønsker det gennemført saa hurtigt som muligt, netop fordi man mener, at det indeholder betydelige Bedringer fra den nuværende Ordning, og jeg vil haabe, at den samme Forstaaelse, som har hersket i det andet høje Ting, af de Forbedringer, her er Tale om, ogsaa vil vise sig i dette høje Ting.

Med Hensyn til Indholdet af de enkelte Paragraffer skal jeg sige, at jeg havde foretrukket den Form for Valg af Medlemmer til Amtskommissionen, som den højtærede Landbrugsminister foreslog; den mødte imidlertid Modstand i det andet høje Ting, som ønskede at bibeholde den nuværende Ordning, hvorefter de to menige Amtskommissionsmedlemmer vælges af Udsendinge fra de kommunale Raad.

At man er gaaet til at ville yde et større Vederlag til Amtskommissionsformanden, er saare naturligt, da han herefter vil faa betydelig mere Arbejde; jo flere Brug der bliver i Amtet, des mere bliver der at syne, og det er da ganske naturligt, at man giver i hvert Fald Formanden et Vederlag, som nogenlunde kan dække hans Udgifter til Rejser og Administration.

I § 3 foreslaas den hidtilværende Aldersgrænse nedsat, hvad der jo er en Følge af, at Fuldmyndighedsalderen er blevet nedsat til 21 Aar, men jeg gaar ud fra, at den